

ESPAIS OBRATS

des de la col·lecció del MACBA

ANTONI LLENA GOSSOS I XAIS

Museu de l'Art de la Pell. Vic
del 12 d'abril al 19 de maig de 2002

Per a la Diputació de Barcelona és una gran satisfacció tornar a impulsar un projecte de cooperació cultural amb el MACBA, després d'“El MACBA a...”, un projecte conjunt desenvolupat a dotze municipis de la província de Barcelona entre 1997 i 1999.

“El MACBA a...”, de fet, va iniciar una línia de col·laboracions entre la nostra Corporació i diverses institucions artístiques que fins ara ha fet possible les exposicions itinerants “Joan Miró. Galeria d'antretrets” i “Conceptes. Col·lecció Rafael Tols d'Art Contemporani”, que al 2003 hauran viatjat a divuit i a quinze municipis respectivament.

ESPAIS OBRATS suposa, però, un pas encavallat en aquesta estratègia, perquè no només proposa una aproximació a una col·lecció important –en aquest cas la del MACBA–, sinó també a les col·leccions de set museus locals i aïhora a la producció contemporània.

Volem agrair al MACBA, als ajuntaments i als artistes participants, així com als comissaris, la seva confiança en el projecte i esperem que siguin molts els ciutadans que en gaudiran.

Manuel Royes i Vila
President de la Diputació de Barcelona

El Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) és complau a col·laborar, una vegada més, amb la Diputació de Barcelona en un projecte cultural.

“El MACBA a...” va ser una experiència pionera d'una línia d'actuació que, al llarg de tres anys, va possibilitar la presentació d'obres de la col·lecció del MACBA fora dels seus murs, per mitjà de dotze exposicions específiques, concebudes i comissariades des del museu, en diverses sales d'exposició de la província de Barcelona.

Ara, a ESPAIS OBRATS, es mostraran de nou treballs pertanyents a la col·lecció MACBA en un context diferent a l'habitual, que vindrà determinat per les característiques específiques del centre receptor, com poden ser la seva pròpia col·lecció, l'espai o el context local en què s'insereix, o per la presència d'altres obres de l'artista.

Per al MACBA és un motiu de gran satisfacció tornar a formar part d'un projecte compartit amb la Diputació de Barcelona, posant a disposició dels diferents museus i centres interessats les obres del seu fons. Volem agrair als artistes representats en la nostra col·lecció la seva generosa contribució a l'èxit d'aquest nou projecte compartit.

Manuel J. Borja-Villel
Director del MACBA

ESPAIS OBRATS

ESPAIS OBRATS són set projectes que treballen –obren– l'espai concret de cada un dels museus participants, i presenten el treball d'artistes amb obres del fons del MACBA.

L'eix principal consisteix a mostrar el treball dels artistes d'una forma contextualitzada, amb relació a les col·leccions o participant de cada centre d'exposició i museu.

A partir del fons del MACBA, els set artistes intervenen en un dels museus amb un nou projecte específic, treball de nova producció o una proposta expressa en funció de l'espai o el caràcter museogràfic del centre. Així, el museu, més enllà de la seva funció patrimonial, esdevé un taller en actiu, un espai obrat on es poden explorar els límits mateixos de l'art. Per a aquest projecte, el museu no treballa amb les obres, sinó amb els artistes, autors amb una itinerari plenament consolidat en el panorama de l'art contemporani al nostre país.

Amb aquesta proposta s'aconsegueix un apropament a diferents fons museològics i una aproximació a la producció artística contemporània.

El resultat del projecte és una col·lecció d'experiències a l'entorn de set artistes contemporanis que, en el seu conjunt, il·lustren el conjunt de propostes que es poden distingir a l'interior de l'art contemporani. Cadascuna de les intervencions perfila un marc teòric que l'edició del catàleg (al 2003) permetrà aplegar i aprofundir.

ESPAIS OBRATS són set projectes que treballen l'espai concret de cada centre, i mostren aïhora l'arquitectura conceptual de l'art contemporani.

Pilar Bonet i Martí Peran

Museu de l'Art de la Pell. Vic

ANTONI LLENA

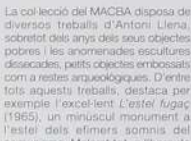
GOSSOS I XAIS

Antoni Llena (Barcelona, 1943) ha estat considerat des dels anys seixanta com un dels artistes més significatius en l'òrbita de les pràctiques conceptuals a Catalunya. En aquells anys Antoni Llena es dedicava a desenvolupar un treball amb materials febles, de petita escala i amb una gran atenció a les idees de la materialitat i l'èl·limer. Amb aquesta mena de bagatge, el seu treball es va qualificar de povera per contextualitzar-lo dins dels corrents de l'època. Malgrat això, fins i tot quan Antoni Llena ha practicat la pintura –fet que s'ha esdevingut de forma intermitent–, tot el seu treball és imbuit d'una mena d'humilitat que cal interpretar més enllà de les etiquetes historicistes.

▲ Pla de papers signats al ferro, 1967-1968 (5,8 x 13 x 10,5 cm)

L'obra d'Antoni Llena, povera però riquíssima en subtils, s'ha desenvolupat sempre d'una forma molt intuïtiva, atenta als materials i les seves potencialitats, sense cap prepotència d'autor; per això mateix, i no només pel caràcter precari i dolb –molt de no delicat– de molts materials, Antoni Llena treballa amb una escala humana. No es tracta tant de fer obres, en el sentit prepotent del creador, com de construir objectes solmesos a la pròpia naturalesa efèmera de les mans que els fabriquen. Aquest context de consideracions converteix la producció d'Antoni Llena en un treball exemplar per il·lustrar moltes de les ambivalències del món contemporani. D'una banda podem aturar-nos en una fascinació per la mena d'artesanà i ofici que traspuja tot el seu treball; però aquest fet no pot amagar que en el mateix èl·limer de la intervenció menuda i subtil també hi ha la sospita que no hi ha fons. «El més profund és la pell», sentència Paul Valéry per expressar la desfeita de la tradició idealista, i, en aquesta mateixa direcció, Antoni Llena ha expressat sovint la fascinació per la figura dels fantasmes –tan ben perfilada per Giorgio Agamben–, tairment com si fossin les úniques restes pensables respecte d'un hipotètic món interior. A la llum de tot això s'explica que la intervenció d'Antoni Llena en el marc del projecte ESPAIS OBRATS s'hagi pensat per al Museu de l'Art de la Pell. Fet i fet, tot el museu és d'alguna manera una extensió del seu taller.

▲ Lleixi Apeç, 1965

La col·lecció del MACBA disposa de diversos treballs d'Antoni Llena, sobretot dels anys dels seus objectes pobres i les anomenades escultures dessecades, petits objectes embossats com a restes arqueològiques. D'entre tots aquests treballs, destaca per exemple l'excel·lent *Lleixi fugaç* (1965), un minúscul monument a l'estel dels èfimers sòmmis del comunisme. Malgrat tot, a l'hora de

resoldre la intervenció al Museu de l'Art de la Pell, hem optat per desenvolupar quelcom de molt més abast que el simple trasllat a Vic del fons de l'artista al Museu d'Art Contemporani de Barcelona. El nucli de la intervenció és un treball nou, *Gossos i xais*, realitzat expressament per al museu. I va precedir d'una petita mostra de la trajectòria general de l'artista per tal de contextualitzar la nova producció. En aquesta mena de petita exposició preliminar hem combinat premeditadament treballs procedents del MACBA amb d'altres obres de col·leccions privades i del mateix artista.

▲ Gossos i xais num. 3, 1992 (159 x 216 cm)

combinació de matèria orgànica i dexalla, de vida i mort que traspuen aquestes fibrosques, Antoni Llena executa aquesta inusual iació lúdica de referències. Una escultura de tubs d'acer forçats com un fi dúctil, l'emblemàtic amb pell de xai fregit a crear una estructura enganyosa. Com en la tracció bíblica, la pell de xai amaga una altra realitat, i en aquest engany es desferma el conflicte inevitable, la tensió que dinamitza el decurs de les coses. En aquesta ocasió, aquesta col·lisió entre diferències, aquesta frustració d'expectatives, és escenificada amb el ramat de gossos –els altres–, que planeegen per damunt dels xais sospitosos. Per evitar qualsevol equívoc, l'evidència d'aquesta baralla imminent queda apuntada pel cercle de davantals blancs –els dels treballadors de la pell– que esperen la carnyonya que en resulti. Ni la pell de xai ni la pell dels dàlmates embocalla cap ventall indiscutible, i actuar des d'una altra presumpció només escru històries sagrants: El més profund és, tot just, la mateixa pell.

▲ Escritura en una Rengua que es mar, 2000 (140 x 300 cm)

Inauguració

Divendres 12 d'abril, a les 19.30 h

Presentació a càrrec de Martí Peran

Taula rodona amb Antoni Llena, Xavier Antich i Víctor

Sunyol

Servei educatiu. Vistes començades per a escolars i grups; cal concertar da 1 hora al telèfon 938 833 279

Museu de l'Art de la Pell. Carrer de l'Arquebisbe Alemany, 5, 08500 Vic. Tel. 938 833 279. Fax 938 600 762. A/e: mapv@interassa.com pncib@viqui.es

Horari. De dimarts a dissabte, d'11 a 14 h i 17 a 20 h; dominenges i festius, d'11 a 14 h; illans, tancat

ESPAIS OBRATS és un projecte de col·laboració entre l'Oficina de Difusió Artística (ODA) de l'Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) i els ajuntaments de Granollers, Manresa, Mataró, Mollet del Vallès, Sabadell, Vic i Vilanova i la Geltrú

Comissaris. Pilar Bonet i Martí Peran

www.diba.es/espaisobrats

ESPAIS OBRATS. 2001-2003

Museu Comarcal de Manresa. Jordi Colomer
16 de novembre - 10 de desembre 2001

Museu de Mataró. Francesc Abad
8 de febrer - 24 de març 2002

Museu de l'Art de la Pell, Vic. Antoni Llena
12 d'abril - 19 de maig 2002

Museu Joan Abelló. Fundació Municipal d'Art
Mollet del Vallès. Rogelio López Cuevas
juny - agost 2002

Biblioteca-Museu Víctor Balaguer. Vilanova i la Geltrú. Carlos Pazos
18 d'octubre 2002 - 8 de gener 2003

Museu de Granollers. Pere Jaume
octubre 2002 - gener 2003

Museu d'Art de Sabadell. Pep Duran
novembre 2002 - gener 2003

Presentació del catàleg
primer semestre 2003